

38

#314

Alpinista i fotògraf professional autodidacte, nascut > a les Borges Blanques l'any 1969. Ha publicat en nombroses revistes de muntanya i viatges i organitza cursos i viatges fotogràfics arreu del món. És soci de la Unió Excursionista de Sant Martí de Provençals (Barcelona).

JORDI FERRANDO

Collserola, molt més que un parc

Quan imaginem fotografies extraordinàries, sovint pensem que cal anar a llocs extraordinaris per fer-les. Si bé és veritat que moltes vegades les dues coses van lligades de la mà, no sempre és possible viatjar a llocs llunyans o exòtics. És en aquests moments que els fotògrafs curiosos intenten trobar, a la vora de casa, estímuls visuals que els permetin mantenir entrenades la mirada i la tècnica.

◀ **Turó d'en Segarra** / Aquest gronxador atreia totes les mirades, però la llum no hi era mai la justa. Un dia les boires del matí van escampar una mica més tard i un grup de noies es va entretenir a jugar. Era fonamental comptar amb la presència humana per immortalitzar el moment, que només va durar uns segons. Paràmetres: 24 mm, f8, 1/400 s i ISO 100.

^ **Mirador del Tibidabo** / La torre de telecomunicacions de Collserola té una presència quasi constant a la silueta de la serra. En aquest cas, però, s'aprofiten els núvols per restar-li protagonisme i fer que l'atenció es concentri en els elements naturals, especialment la bonica figura de l'arbre en primer pla. L'hora màgica del capvespre hi fa la resta. Paràmetres de la càmera: 24 mm, f8, 1/250 s i ISO 100.

Es podria pensar que, per als muntanyencs que viuen a l'àrea metropolitana de Barcelona, la serra de Collserola és només un parc de jocs on realitzar excursions senzilles; però, amb l'horari i les condicions justes, els usuaris de càmeres i objectius poden descobrir-hi tot un món de possibilitats. Encara que no ho sembli, hi ha molta varietat als turons que rodegen la gran ciutat. Només cal endinsar-se als boscos amagats o esperar que caigui el sol per veure com els elements urbans es barregen constantment amb els naturals, i és precisament aquesta característica la que propicia imatges insòlites i originals. El fet de trobar-se a la vora d'una metròpoli implica que Collserola està molt freqüentada per caminants, corredors i bicicletes, que potser suposen multituds però a la vegada oportunitats. Aquests subjectes donen dimensió al lloc, i també dinamisme, alhora que expliquen el caràcter urbà d'aquesta serra marítima.

Les boires matinals són un altre element que ajuda a donar un ambient especial a les fotografies, amb l'avantatge que les aproximacions als punts clau són ben curtes. Això permet estudiar amb cura les localitzacions i poder tornar-hi quan les condicions siguin propícies. Aquesta feina de reconeixement previ és possiblement la part menys reconeguda dels fotògrafs. Sembla que les imatges surtin soles i que només calgui ser al lloc just al moment just, però molts cops aquesta coincidència és el fruit d'un treball anterior, d'un estudi acurat del terreny i de les condicions ambientals. Si tenim assumit que hem d'entrenar per obtenir bons resultats en escalada o alpinisme, no ens serà difícil comprendre que per realitzar imatges interessants haurem de practicar amb la mateixa idea. Per a les persones que viuen a l'àrea metropolitana barcelonina, quin lloc millor que la serra de Collserola, tan propera i variada com desconeguda. Potser només cal apropar-s'hi amb uns altres ulls i amb uns altres objectius, literalment.

^ **Turó de Sant Pere Màrtir** / En aquesta combinació de llum, paisatge i subjecte, els núvols donen profunditat a l'escena i el color de la samarreta hi afegeix força. Cal aprofitar el moment en què la bicicleta és a la carena, retallada al cel, per ressaltar així la silueta sobre el fons. Paràmetres: 24 mm, f8, 1/500 s i ISO 100.

40

#314

^ **Turó d'en Roquetes** / A l'extrem nord-est de Collserola les torres elèctriques abunden més que els boscos i els cables conductors omplen el cel de geometries. Aquest canvi de paisatge necessitava una llum diferent i un cel net de núvols. Per això es va escollir un capvespre serè, en què les siluetes metàl·liques es veiessin fins a l'horitzó. El contrast amb la poca vegetació és evident. Paràmetres: 24 mm, f8, 1/40 s i ISO 200.

^ **Turó de Sant Pere Màrtir** / La comparació de la torre de vigilància de Sant Pere Màrtir amb les siluetes humanes en ressalta la dimensió. Normalment, per obtenir l'estrella que forma el sol es tanca al màxim el diafragma, però en aquest cas l'efecte s'aconsegueix posant l'astre darrere de l'estructura i deixant passar la llum per un petit forat (com si fos el diafragma de la càmera). Paràmetres: 24 mm, f8, 1/640 s i ISO 100.

41

#314

^ **Font al camí de Sant Cugat, sota el Tibidabo** / Aquesta cruïlla de camins amb una font és un punt de parada quasi obligat per als visitants de Collserola. La intenció de la fotografia era reflectir aquesta idea de descans. Per això els bancs tenen tot el protagonisme, ajudats per una llum que a la tarda els il·lumina de forma especial. Paràmetres: 24 mm, f8, 1/320 s i ISO 100.